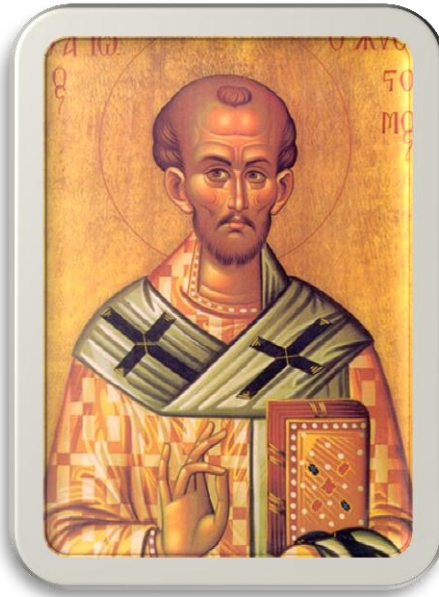

DUMNEZEIASCA LITURGHIE

A SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR
Arhiepiscopul Constantinopolului

Perdeaua este ridicată și Sfintele Uși sunt deschise.

Preotul ia Sfânta Evanghelie cu amândouă mâinile, o ridică puțin și face semnul Sfintei Cruci peste Sfântul Antimis începând cu capătul de sus, apoi cu cel de jos, la stânga și la dreapta zicând:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

În timp ce se zic cuvintele *acum și pururea...*, preotul așează Sfânta Evanghelie la locul ei pe Sfântul Antimis, o sărută, apoi se întoarce spre stânga, închide ușile împărătești, se întoarce spre dreapta și zice ectenia mare, din fața Sfintei Mese.

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfinților lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei care cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră și se roagă într-însa, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru Înaltpreasfințitul Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru (N), pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oștire, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei care cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru cei care călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei care se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

(Aici se pot pune ectenii pentru diferite cereri).

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Doamne miluiește.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ție, Doamne.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Antifonul întâi

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al Lui. Binecuvântat ești, Doamne.

Preotul citește în taină

Rugăciunea Antifonului întâi

Doamne Dumnezeul nostru, a cărui stăpânire este neasemănată și slavă neajunsă, a cărui milă este nemăsurată și iubire de oameni negrăită, însuți Stăpâne, după milostivirea Ta, caută spre noi și spre sfântă biserica aceasta, și fă bogate milele Tale și îndurările Tale cu noi și cu cei care se roagă împreună cu noi.

Preotul zice ectenia mică, din fața Sfintei Mese

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Doamne miluiește.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ție, Doamne.

Că a Ta este stăpânirea, împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Antifonul al doilea

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel care ești fără de moarte. Și ai primit, pentru mântuirea noastră, a Te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; Care neschimbat Te-ai întrupat. Și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat. Unul fiind din Sfânta Treime, împreună-slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, mântuiește-ne pe noi!

Preotul citește în taină

Rugăciunea Antifonului al doilea

Doamne, Dumnezeul nostru, mântuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; plinirea Bisericii Tale o păzește, sfințește pe cei care iubesc podoaba casei Tale, Tu pe aceștia îi preamărește cu dumnezeiasca Ta putere și nu ne lăsa pe noi, cei care nădăjduim întru Tine.

Preotul zice ectenia mică, din fața Sfintei Mese

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Doamne miluiește.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ție, Doamne.

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Antifonul al treilea

Fericirile

Fericiți cei săraci cu duhul, că acelora este Împărăția Cerurilor;

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia;

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul;
Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura;
Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui;
Fericiți cei curați cu inima, că aceia îl vor vedea pe Dumnezeu;
Fericiți facătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema;
Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că acela este Împărăția Cerurilor;
Fericiți veți fi , când din pricina Mea vă vor ocări și vă vor prigoni și mințind vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.
Bucurați-vă și vă veseliți , căci plata voastră multă este în ceruri.

Preotul citește în taină

Rugăciunea Antifonului al treilea

Cel care ne-ai dăruit aceste rugăciuni obștești și împreună-glăsuite, cel care și la doi și la trei, care se unesc în numele Tău, ai făgăduit să le împlinești cererile, Însuși, și acum, plinește cererile cele de folos ale robilor Tăi, dându-ne, în veacul de acum, cunoștința adevărului Tău, și în cel ce va să fie, viață veșnică dăruindu-ne.

Când se începe cântarea Antifonului al treilea, preotul deschide Sfintele Uși pentru VOHODUL sau ieșirea cu Sfânta Evanghelie, făcând o ușoară plecăciune spre popor.

La Slavă... de la Fericiri sau, în alte zile, la antifon sau la troparul praznicului, preotul, stând înaintea Sfintei Mese, face trei închinăciuni.

Preotul luând Sfânta Evanghelie și după ce pune Sfânta Cruce în locul Sfintei Evanghelii, o înalță în dreptul frunții, cu icoana Învierii înainte, ocolește pe partea dreaptă Sfânta Masă și iese pe ușa dinspre miazănoapte, purtându-se înaintea sa o lumânare aprinsă.

Preotul venind în mijlocul bisericii, cu fața spre răsărit, ține Sfânta Evanghelie cu stânga la piept, își pleacă capul și zice în taină:

Rugăciunea Intrării

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, cel care ai așezat în ceruri Scetele și oștile îngerilor și ale arhanghelilor spre slujba slavei Tale, fă ca împreună cu intrarea noastră să fie și intrarea sfinților îngeri, care slujesc împreună cu noi și împreună slăvesc bunătatea Ta.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul își înalță capul, face semnul binecuvântării spre răsărit, zicând încet:

Binecuvântată este intrarea sfinților Tăi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Face două închinăciuni, sărută Sfânta Evanghelie și se închină încă o dată.

Preotul înaintează pe solee printre sfeșnicele împărătești, ținând Sfânta Evanghelie, în dreptul frunții, cu icoana Învierii spre popor.

Când la strană se termină de cântat Antifonul al treilea, preotul stând înaintea Sfintelor Uși, înalță puțin Sfânta Evanghelie cu care face semnul Sfintei Cruci și zice cu glas mare:

Înțelepciune, drepti!

Preotul intră în Sfântul Altar cu Sfânta Evanghelie, o așază pe Sfânta Masă la locul ei, după ce ia Sfânta Cruce de pe Sfântul Antimis, în timp ce la strană se cântă:

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos. Mântuiește-ne, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, pe noi, care-Ți cântăm: **Aliluia.**

Dacă nu este duminică, se zice:

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos. Mântuiește-ne, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ești minunat între sfinți, care-Ți cântăm: **Aliluia.**

La praznicele împărătești, se cântă stihurile speciale.

Preotul zice din fața Sfintei Mese

Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea.

Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte miluiește-ne pe noi. (de trei ori)

La Înălțarea Sfintei Cruci (14 septembrie) și în Duminica a III-a din Postul Mare se cântă

Crucii Tale ne închinăm Hristoase și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim. (de trei ori)

La Nașterea și Botezul Domnului, în Sâmbăta lui Lazăr, în Sâmbăta mare, la Paști și în toată Săptămâna Luminată, precum și în Duminica Rusaliilor se cântă

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia. (de trei ori)

Preotul citește în taină

Rugăciunea Cântării celei întreit-sfinte

Dumnezeule cel sfânt, care întru sfinți Te odihnești, cel care cu glas întreit-sfânt ești lăudat de serafimi și slăvit de heruvimi și de toată puterea cerească închinat; cel care dintru neființă întru ființă ai adus toate; Care ai făcut pe om după chipul și asemănarea Ta și cu tot harul Tău l-ai împodobit; cel care dai înțelepciune și pricepere celui care cere, și nu treci cu vederea pe cel care greșește, ci pui pocăința spre

mântuire; care ne-ai învrednicit pe noi, smeriții și nevrednicii robii Tăi, și în ceasul acesta, a sta înaintea slavei sfântului Tău jertfelnic și a-Ți aduce datorita închinare și preaslăvire: însuți Stăpâne, primește și din gurile noastre, ale păcătoșilor, întreit-sfânta cântare și ne cercetează întru bunătatea Ta. Iartă-ne toată greșeala cea de voie și cea fără de voie; sfințește sufletele și trupurile noastre și ne dă să slujim Ție cu cuvioșie în toate zilele vieții noastre. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților care din veac au bineplăcut Ție.

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul zice în taină Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori), făcând de fiecare dată, câte o închinăciune înaintea Sfintei Mese.

După Slavă... Și acum... Sfinte fără de moarte..., preotul zice din fața Sfintei Mese:

Puternic!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte miluiește-ne pe noi.

Preotul merge la proscomidiar și se pleacă spre cinstitele daruri, zicând încet:

Binecuvântat este cel care vine întru numele Domnului.

Apoi, întorcându-se pe dreapta, trece prin fața Sfintei Mese, se închină și merge spre Scaunul cel înalt prin partea dreaptă a Sfintei Mese, zicând:

Binecuvântat ești pe tronul slavei împărăției Tale, Cel care șezi pe heruvimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi, se întoarce spre stânga și rămâne acolo lângă colțul dinspre răsărit-miazăzi al Sfintei Mese, cu fața către credincioși și după încheierea cântării celei întreit-sfinte pentru cea din urmă oară, zice:

Să luăm aminte! **P**ace tuturor!

Citețul, stând în mijlocul bisericii, cu fața spre Sfântul Altar, răspunde:

Și duhului tău.

Citețul zice prochimenul Apostolului.

Înțelepciune!

Din Epistola către...

Să luăm aminte!

Preotul binecuvintează tămâia, ia cădelnița, cădește lin Sfânta Masă împrejur și tot Sfântul Altar, făcând cădirea mică.

Preotul iese din Sfântul Altar și cădește, după rânduială, icoanele, scaunul arhieresc, strana dreaptă, pe citeț, strana stângă și, din mijlocul bisericii, pe ceilalți credincioși, după care intră în Sfântul Altar (cădind fără zgomot mare ca să nu acopere vocea celui ce citește Apostolul).

Preotul, după ce intră în Sfântul Altar, citește în taină

Rugăciunea dinainte de Evanghelie

Strălucește în inimile noastre, Iubitorule de oameni, Stăpâne, lumina cea curată a cunoașterii Dumnezeirii Tale și deschide ochii gândului nostru spre înțelegerea evanghelicilor Tale propovăduiri. Pune în noi și frica fericitelor Tale porunci, ca toate poftete trupului călcând, viețuire duhovnicească să petrecem, cugetând și făcând toate cele ce sunt spre bună-plăcerea Ta.

Că Tu ești luminarea sufletelor și a trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeule și Ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După ce preotul citește această rugăciune, merge în colțul de răsărit-miazăzi al Sfintei Mese, cu fața spre credincioși, ca și înainte de cădire. Când revine în fața Sfintei Mese, se pleacă și se închină spre scaunul cel de sus.

Sfârșindu-se de citit Apostolul, cititorul, plecându-și capul, rămâne în mijlocul bisericii până primește binecuvântarea de la preot, iar preotul, cu fața spre credincioși, zice dintre ușile împărătești, binecuvântând pe cititor:

Pace ție, cititorule!

BINECUVÂNTĂZĂ

Și duhului tău. **Aliluia. Aliluia. Aliluia.**

Preotul dintre Sfintele Uși, cu fața către credincioși zice, cu glas mare:

Înțelepciune! **D**repti, să ascultăm Sfânta Evanghelie. **P**ace tuturor!

BINECUVÂNTĂZĂ

Preotul face semnul binecuvântării.

Și duhului tău!

Sfânta Evanghelie se citește dintre Sfintele Uși, punându-se de-a dreapta și de-a stânga câte un sfeșnic cu lumânare aprinsă sau se pune un sfeșnic în fața analogului.

În acest timp preotul ia Sfânta Evanghelie de pe Sfânta Masă, pune în locul ei Sfânta Cruce și vine între ușile împărătești, de unde zice, deschizând Sfânta Evanghelie:

Din Sfânta Evanghelie de la (N) citire.

Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Să luăm aminte!

Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul sărută și înalță Sfânta Evanghelie făcând cu ea semnul Sfintei Cruci spre credincioși, cu partea care are pe ea Învierea.

După aceasta așază Sfânta Evanghelie pe Sfânta Masă, mai sus de Sfântul Antimis, cu partea care se deschide către răsărit, apoi desface ilitonul (acoperământul Sfântului Antimis).

Urmează tâlcuirea Sfintei Evanghelii.

Sfintele Uși fiind închise, preotul din fața Sfintei Mese zice ectenia

Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem.

Doamne miluiește.

Doamne, Atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Doamne miluiește.

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Doamne miluiește (de trei ori).

Preotul zice în taină

Rugăciunea cererii stăruitoare

Doamne Dumnezeuul nostru, primește această rugăciune stăruitoare de la noi robii Tăi și ne miluiește, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Încă ne rugăm pentru Înaltpreasfințitul Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Doamne miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oștire, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Doamne miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Doamne miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfânt locașului acestuia și pentru toți cei mai dinainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni.

Doamne miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași, ctitori și binefăcători ai sfântului locașului acestuia.

Doamne miluiește (de trei ori).

(Aici se pot pune ectenii pentru diferite cereri)

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei care se ostenesc, pentru cei care cântă și pentru poporul care stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Doamne miluiește (de trei ori).

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Preotul desface Sfântul Antimis, în timp ce zice ectenia

Rugați-vă cei chemați, Domnului.

Preotul desface partea dinspre miazănoapte a Sfântului Antimis

Doamne miluiește.

Cei credincioși, pentru cei chemați să ne rugăm, ca Domnul să-i miluiască.

(desface partea dinspre miazăzi)

Doamne miluiește.

Să-i învețe cuvântul adevărului. (desface partea dinspre apus)

Doamne miluiește.

Să le descopere Evanghelia dreptății. (desface partea dinspre răsărit)

Doamne miluiește.

Preotul șterge cu buretele Sfântul Antimis, spre îndoitura dinspre răsărit.

Să-i unească cu Sfânta Sa sobornicească și apostolească Biserică.

Doamne miluiește.

Mântuiește, miluiește, apără și-i păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Doamne miluiește.

Cei chemați, capetele voastre Domnului să le plecați.

Ție, Doamne.

Strana trebuie să răspundă cât mai larg, repetând dacă e nevoie, pentru ca preotul să aibă timp să citească în taină rugăciunea pentru cei chemați.

La desfacerea Sfântului Antimis

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel care întru cele înalte locuiești și spre cei smeriți privești, care ai trimis mântuire neamului omenesc pe Unul-Născut Fiul Tău și Dumnezeu, pe Domnul nostru Iisus Hristos, caută spre robii Tăi cei chemați, care și-au plecat capetele înaintea Ta, și-i învrednicește, la vremea potrivită, de baia nașterii celei de a doua, de iertarea păcatelor și de veșmântul nestricăciunii; unește-i cu sfânta Ta sobornicească și apostolească Biserică și-i numără cu turma Ta cea aleasă.

Preotul face semnul Sinte Cruci cu buretele deasupra Sfântului Antimis, îl sărută și îl pune la locul lui, zicând cu glas tare ecfonisul:

Ca și aceștia împreună cu noi să slăvească preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Câți sunteți chemați, ieșiți; cei chemați, ieșiți; câți sunteți chemați, ieșiți; ca nimeni din cei chemați să nu rămână.

Câți suntem credincioși, iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Se închide perdeaua de la Sfintele Uși

La nevoie, ecteniile și rugăciunile pentru cei chemați și anume, începând de la: Rugați-vă cei chemați, Domnului, și până aici se pot zice în taină.

În acest caz, Sfântul Antimis urmează să fie desfăcut înainte de ecfonisul: Ca sub stăpânirea Ta...

Dacă se continuă cu ecteniile, preotul citește în taină rugăciunile, prima și a doua, pentru credincioși.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Doamne miluiește.

Înțelepciune!

Rugăciunea întâia pentru credincioși

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeul puterilor, care ne-ai învrednicit a sta și acum înaintea sfântului Tău jertfelnic și a cădea la îndurările Tale, pentru păcatele noastre și pentru păcatele cele din neștiință ale poporului. Primește Dumnezeule, rugăciunea noastră; fă-ne să fim vrednici a-Ți aduce rugăciuni, cereri și jertfe fără de sânge pentru tot poporul Tău; și ne învrednicește pe noi, pe care ne-ai pus întru această slujbă a Ta, cu puterea Duhului Tău celui Sfânt, ca fără de osândă și fără de sminteală, întru mărturia curată a cugetului nostru, să Te chemăm în toată vremea și în tot locul și, auzindu-ne, Milostiv să ne fii întru mulțimea bunătății Tale.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Doamne miluiește.

Înțelepciune!

Rugăciunea a doua pentru credincioși

Iarăși de multe ori cădem la Tine și ne rugăm Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, ca privind spre rugăciunea noastră, să curățești sufletele și trupurile noastre de toată necurăția trupului și a duhului și să ne dai să stăm nevinovați și fără de osândă înaintea sfântului Tău jertfelnic. Și dăruiește, Dumnezeule, celor care se roagă împreună cu noi spor în viață, în credință și în înțelegerea cea duhovnicească. Dă lor să-Ți slujească totdeauna cu frică și cu dragoste și întru nevinovăție și fără osândă să se împărtășească cu Sfintele Tale Taine și să se învrednicească de cereasca Ta împărăție.

Ca sub stăpânirea Ta totdeauna fiind păziți, Ție slavă să înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Noi, care pe heruvimi cu taină închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare aducem, toată grija cea lumească să o lepădăm.

Preotul stând înaintea Sfintei Mese, se roagă în taină:

Rugăciunea din timpul cântării heruvimice

Nimeni din cei legați cu pofte și cu desfătări trupești nu este vrednic să vină, să se apropie, sau să slujească Ție, Împărate al slavei; căci a sluji Ție este lucru mare și înfricoșător chiar și pentru puterile cele cerești. Dar totuși pentru iubirea Ta de oameni cea negrăită și nemăsurată, fără mutare și fără schimbare Te-ai făcut om, și Arhiereu al nostru Te-ai făcut, și, ca un Stăpân a toate, ne-ai dat slujba sfântă a acestei jertfe liturgice și fără de sânge; că singur Tu, Doamne Dumnezeu nostru, stăpânești cele cerești și cele pământești, Care Te porți pe scaunul heruvimilor, Domnul serafimilor și Împăratul lui Israel, Cel care singur ești Sfânt și întru sfinți Te odihnești. Deci pe Tine Te rog, Cel care singur ești bun și binevoitor, caută spre mine păcătosul și netrebnicul robul Tău, și-mi curățește sufletul și inima de cugete viclene; și cu puterea Sfântului Tău Duh învrednicește-mă, pe mine, cel care sunt îmbrăcat cu harul preoției, să stau înaintea acestei sfinte Tale Mese și să jertfesc sfântul și preacuratul Tău Trup și scumpul Tău Sânge. Căci la Tine vin, plecându-mi grumajii, și Ție mă rog: Să nu întorci fața Ta de la mine, nici să mă lepezi dintre slujitorii Tăi, ci binevoiește să-Ți fie aduse darurile acestea de mine păcătosul și nevrednicul robul Tău.

Că Tu ești Cel care aduci și Cel care Te aduci, Cel care primești și Cel care Te împarți, Hristoase, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. **Amin.**

După terminarea rugăciunii, preotul zice și el în taină cântarea heruvimică de trei ori, făcând câte o închinăciune la fiecare sfârșit.

Nu se ridică mâinile, nefiind vorba de vreo invocare!

Noi, care pe heruvimi cu taină închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare aducem, toată grija cea lumească să o lepădăm.

Ca pe Împăratul tuturor, să primim pe Cel înconjurat în chip nevăzut de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Dacă nu s-a făcut acoperirea Cinstitelor Daruri la proscomidiar, se face acum.

Se ridică apoi perdeaua și se deschid Sfintele Uși, făcând plecăciune spre popor, iar paraclisierul, pregătind cădelnița, o dă preotului care binecuvintează tămâia.

Paraclisierul merge înainte cu lumânarea aprinsă, preotul tămâiază Sfânta Masă împrejur zicând troparul:

În mormânt cu trupul (în fața Sfintei Mese), în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu (latura dinspre miazăzi), în rai cu tâlharul (latura dinspre răsărit) și pe tron împreună cu Tatăl și cu Duhul ai fost, Hristoase, pe toate umplându-le, Cel ce ești necuprins (latura dinspre miazănoapte, ca la sfârșitul proscomidiei).

Preotul ieșind printre Sfintele Uși, face cădirea mică ca la Apostol, zicând Psalmul 50, și tropare de umilință câte va voi.

Venind în Altar tot printre Sfintele Uși și tămâind, după obicei, preotul dă cădelnița paracliserului și mergând după aceea înaintea Sfintei Mese, face două închinăciuni mari, zicând:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește.

După aceea preotul sărută Sfântul Antimis, Sfânta Cruce și Sfânta Masă, mai face, apoi, o închinăciune, se întoarce către credincioși și, plecându-se, își cere iertare, spunând:

Iertați-mă și Dumnezeu să vă ierte și să vă binecuvinteze (preotul binecuvintează pe credincioși dintre Sfintele Uși).

Merge după aceea la proscomidiar, se închină de trei ori și zice:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește.

Luând acoperământul cel mare, îl atinge de fumul cădelniței, îl sărută și îl pune pe umeri zicând:

Ridicați mâinile voastre la cele sfinte și binecuvântați pe Domnul.

Luând Sfântul Disc, ținându-l în dreptul frunții și Sfântul Potir, ținându-l în dreptul pieptului, iese pe ușa dinspre miazănoapte, purtându-se înainte două sfeșnice sau lumânarea aprinsă și cădelnița și așa iese în mijlocul bisericii, făcând VOHODUL sau ieșirea cu Cinstitele Daruri.

Pe Înaltpreasfințitul Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru (N), să-l pomenească Domnul Dumnezeu într-o împărăție Sa.

Amin.

Pe poporul român cel dreptcredincios de pretutindeni, pe ocârmuitorii țării noastre, pe mai-marii orașelor și ai satelor și pe oștirea cea iubitoare de Hristos, să-i pomenească Domnul Dumnezeu într-o împărăție Sa.

Amin.

Pe frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pe toți cei din clerul bisericesc și cinul monahal să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Amin.

Pe adormiții întru fericire, patriarhi ai Bisericii Ortodoxe Române, Miron, Nicodim, Justinian, Iustin și Teoctist și pe toți mitropoliții Moldovei și Bucovinei adormiți întru Domnul să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Amin.

Pe fericiiți și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia și pe alți ctitori, miluitori și făcători de bine, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Amin.

Pe eroii români, jertfiți pretutindeni pentru apărarea patriei, întregirea neamului și slava sfintei noastre Biserici, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Amin.

Pe cei care au adus aceste *cinstite daruri* și pe cei pentru care s-au adus, vii și adormiți, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Amin.

Pe toți cei adormiți dintre neamurile noastre, strămoși, moși, părinți, frați, surori, fii și fiice, soți și soții, și și pe toți cei dintr-o rudenie cu noi, pe fiecare după numele său, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

Amin.

(Nu se citesc pomelnice și nu se ating capetele credincioșilor cu Sfântul Potir).

Și pe voi pe toți, dreptmăritorii creștini, să vă pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa, **(se face semnul Sfintei Cruci cu Sfântul Potir spre credincioși)** totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Ca pe Împăratul tuturor, să primim pe Cel înconjurat în chip nevăzut de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Preotul se întoarce, spre stânga, în Altar printre Sfintele Uși și pune Sfântul Potir și Sfântul Disc pe Sfântul Antimis de pe Sfânta Masă, întocmai ca la proscomidiar, zicând:

Iosif cel cu bun chip de pe lemn luând preacuratul Tău trup, cu giulgiu curat înfășurându-L și cu miresme, în mormânt nou îngropându-L, L-a pus.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul și pe scaun împreună cu Tatăl și cu Duhul ai fost, Hristoase, pe toate umplându-le, Tu, Cel ce ești necuprins.

Ca purtător de viață și mai înfrumusețat decât raiul cu adevărat și decât toată cămara împărătească mai luminat s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Se închid Sfintele Uși și perdeaua.

Preotul ia acoperămintele de pe Sfântul Disc și de pe Sfântul Potir, le sărută și le pune pe Sfânta Masă.

Apoi ia acoperământul mare de pe umeri, îl apropie de fumul cădelniței, îl sărută, acoperă cu el cinstitele daruri și luând cădelnița le tămâiază de trei ori, zicând încet:

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului (de 3 ori).

Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot, atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Preotul zice următoarea ectenie cu voce tare.

Să plinim rugăciunea noastră Domnului.

Doamne miluiește.

Pentru Cinstitele Daruri care sunt puse înaintea Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei care cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră și se roagă într-însa, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru ca să fim izbăviți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Doamne miluiește.

Preotul zice în taină

Rugăciunea punerii înaintea

Doamne, Dumnezeule, Atotțiitorule, Care ești singur Sfânt, Care primești jertfă de laudă de la cei care Te cheamă cu toată inima, primește și rugăciunea noastră a păcătoșilor și o du la sfântul Tău jertfelnic; fă-ne vrednici a-Ți aduce daruri și jertfe duhovnicești, pentru păcatele noastre și pentru cele din neștiință ale poporului. Și ne învrednicește să aflăm har înaintea Ta, ca să fie bineprimită jertfa noastră și să se sălășluiască Duhul cel bun al harului Tău peste noi, peste aceste Daruri puse înaintea și peste tot poporul Tău.

Ziuă toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Dă Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Dă Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Dă Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Dă Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Dă Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, să cerem.

Dă Doamne.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ție, Doamne.

Cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Preotul deschide perdeaua sfintelor uși și cu fața spre credincioși, îi binecuvintează:

Pace tuturor!

BINECUVÂNTEAZĂ

Și duhului tău.

Se închide perdeaua sfintelor uși.

Să ne iubim unii pe alții, ca într-un gând să mărturisim.

Pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Preotul zice în taină, de trei ori:

Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu

Se închină de două ori, sărută întâi Sfântul Disc, apoi Sfântul Potir (acestea fiind acoperite), marginea Sfintei Mese și se închină încă o dată.

După ce la strană se termină cântarea Pe Tatăl..., preotul zice cu glas mare, deschizând perdeaua sfintelor uși:

Ușile, ușile, cu înțelepciune să luăm aminte!

Preotul, ridicând acoperământul mare deasupra Cinstitelor Daruri și clătinându-l, zice, împreună cu toți credincioșii, Simbolul Credinței:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut;

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om;

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont și a pățimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi; (ajungând aici, preotul încetează clătinarea acoperământului mare, îl sărută și împăturindu-l îl așază pe Sfânta Masă)

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel Care împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Într-una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică;

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor;

Aștept învierea morților;
Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte, Sfânta Jertfă cu pace a o aduce.

Dar de pace, jertfă de laudă.

Preotul deschide Sfintele Uși și luând în mână o cruce de pe Sfânta Masă, se întoarce cu fața către credincioși, zicând dintre Sfintele Uși:

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh, să fie cu voi cu toți (binecuvântându-i cu Sfânta Cruce).

Și cu duhul tău.

Preotul, înălțând ochii și mâinile cu Sfânta Cruce, zice tot cu fața spre credincioși:

Sus să avem inimile!

Avem către Domnul.

Preotul, întorcându-se spre stânga și plecându-se spre icoana Mântuitorului, trece Sfânta Cruce în mâna stângă, se închină zicând:

Să mulțumim Domnului.

Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimelei Celei de o ființă și nedespărțite.

Preotul intră în Sfântul Altar, pune Sfânta Cruce pe Sfânta Masă, închide Sfintele Uși și perdeaua.

În timpul cântării, preotul se roagă în taină

Cu vrednicie și cu dreptate este a-Ți cânta Ție, pe Tine a Te binecuvânta, pe Tine a Te lăuda, Ție a-Ți mulțumi, Ție a ne închina, în tot locul stăpânirii Tale; căci Tu ești Dumnezeu negrăit și necuprins cu gândul, nevăzut, neajuns, pururi fiind și același fiind: Tu și Unul-Născut Fiul Tău și Duhul Tău cel Sfânt. Tu din neființă la ființă ne-ai adus, și căzând noi, iarăși ne-ai ridicat și nu Te-ai depărtat, toate făcându-le, până ce ne-ai suit la cer și ne-ai dăruit împărăția Ta ce va să fie. Pentru toate acestea mulțumim Ție și Unuia-Născut Fiului Tău și Duhului Tău celui Sfânt, pentru toate pe care le știm și pe care nu le știm; pentru binefacerile Tale cele arătate și cele nearătate, ce ni s-au făcut. Mulțumim Ție și pentru Liturghia aceasta, pe care ai binevoit a o primi din mâinile noastre, deși stau înaintea Ta mii de arhangheli și zeci de mii de îngeri, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, care se înalță zburând...

Preotul, luând Sfânta Steluță de pe Sfântul Disc, face cu ea semnul crucii deasupra acestuia, lovind ușor cu ea în cele patru părți ale Sfântului Disc, zicând cu glas tare ecfonisul:

Cântarea de biruință cântând, strigând, glas înălțând și grăind.

Șterge Sfânta Steluță de Sfântul Antimis, o sărută și o pune pe Sfântul Antimis, în partea de sus, deasupra buretelui, peste Sfânta Evanghelie.

Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot! Plin este cerul și pământul de mărirea Ta. Osana întru cei de sus. Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului. Osana întru cei de sus!

Preotul se roagă mai departe în taină

Cu aceste fericite Puteri și noi, Iubitorule de oameni, Stăpâne, strigăm și grăim: Sfânt ești și Preasfânt, Tu și Unul-Născut Fiul Tău și Duhul Tău cel Sfânt. Sfânt ești și Preasfânt și slava Ta este plină de măreție. Căci Tu ai iubit lumea Ta atât de mult încât pe Unul-Născut Fiul Tău L-ai dat, ca tot cel care crede într-Însul să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Și Acesta venind și toată rânduiala cea pentru noi plinind, în noaptea în care a fost vândut și mai degrabă El pe Sine Însuși S-a dat pentru viața lumii, luând pâinea cu sfintele și preacuratele și neprihănitele Sale mâini, mulțumind și binecuvântând, sfințind și frângând, a dat Sfinților Săi Ucenici și Apostoli, zicând:

Preotul, arătând cu dreapta spre Sfântul Agneț, zice cu glas tare ecfonisul:

Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu, Cel care se frânge pentru voi spre iertarea păcatelor.

Amin.

Preotul se închină și se pleacă până la pământ, zicând încet:

Asemenea și potirul după cină zicând:

Preotul, arătând cu dreapta spre Sfântul Potir, zice cu glas tare ecfonisul:

Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, Cel care pentru voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor.

Amin.

Preotul se închină și se pleacă până la pământ, zicând încet:

Aducându-ne aminte, așadar, de această poruncă mântuitoare și de toate cele care s-au făcut pentru noi: de cruce, de groapă, de învierea cea de a treia zi, de înălțarea la ceruri, de ședrea cea de-a dreapta, și de cea de a doua și slăvită venire.

Apoi, cu glas tare:

Ale Tale dintru ale Tale, Ție Ți-aducem de toate și pentru toate.

Când zice preotul aceasta, pune mâinile în chipul crucii (mâna dreaptă peste cea stângă, cu palmele în sus), apucă piciorul Sfântului Disc cu mâna dreaptă, iar Sfântul Potir cu cea stângă și înălțându-le puțin, le mișcă în semnul crucii deasupra Sfântului Antimis, la ...Ție Ți-aducem...

Pe Tine Te laudăm, pe Tine Te binecuvântăm, Ție Îți mulțumim, Doamne, și ne rugăm Ție, Dumnezeului nostru.

Preotul se închină de trei ori înaintea Sfintei Mese, zicând încet:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește.

Preotul zice încet, de trei ori, cu mâinile ridicate, troparul Ceasului al treilea, închinându-se după fiecare stih.

Doamne, Cel care pe Preasfântul Tău Duh în ceasul al treilea L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci ni-L înnoiește nouă, celor care ne rugăm Ție.

*Stih 1: **I**nimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.*

Doamne, Cel care pe Preasfântul Tău Duh în ceasul al treilea L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci ni-L înnoiește nouă, celor care ne rugăm Ție.

*Stih 2: **N**u mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine.*

Doamne, Cel care pe Preasfântul Tău Duh în ceasul al treilea L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci ni-L înnoiește nouă, celor care ne rugăm Ție.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul se roagă în taină

Încă aducem Ție această slujbă duhovnicească și fără de sânge, și Te chemăm, Te rugăm și cu umilință la Tine cădem: Trimite Duhul Tău Cel Sfânt peste noi și peste aceste Daruri, care sunt puse înaintea.

Preotul, stând drept, binecuvintează peste Sfântul Agneț, zicând încet:

Și fă, adică, pâinea aceasta, Cinstit Trupul Hristosului Tău. Amin.

Preotul, binecuvântând Sfântul Potir, zice încet:

Iar ceea ce este în potirul acesta, Cinstit Sângele Hristosului Tău. Amin.

Preotul, binecuvântând amândouă Sfintele, zice:

***P**refăcându-le cu Duhul Tău cel Sfânt. Amin, Amin, Amin.*

Preotul, acoperă Sfântul Potir cu un acoperământ mic, întocmit, apoi stă în genunchi căutând spre dumnezeiescul Trup și Sânge al Domnului și se roagă, în taină:

Pentru ca să fie celor care se vor împărtăși, spre trezirea sufletului, spre iertarea păcatelor, spre împărtășirea cu Sfântul Tău Duh, spre plinirea împărăției cerurilor, spre îndrăznirea cea către Tine, iar nu spre judecată sau spre osândă.

Încă aducem Ție această slujbă duhovnicească pentru cei adormiți întru credință: strămoși, părinți, patriarhi, prooroci, apostoli, propovăduitori, evangheliști, mucenici, mărturisitori, pustnici și pentru tot sufletul cel drept, care s-a săvârșit întru credință.

Terminându-se la strană imnul: **Pe Tine Te lăudăm...**, preotul, ridică perdeaua, apoi, tămâind Sfintele Taine de trei ori, zice cu glas mare:

Mai ales pentru Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.

Preotul cădește numai în fața Sfintei Mese, dacă a deschis și ușile împărătești, poate cădi și icoana Maicii Domnului din catapeteasmă.

În acest timp la strană se cântă Axionul: **Cuvine-se cu adevărat...**

Preotul, stând în fața Sfintei Mese, se roagă în taină:

Pentru Sfântul Ioan Proorocul, Înaintemergătorul și Botezătorul, pentru Sfinții măriții și întru tot lăudații Apostoli, pentru Sfântul (N), a cărui pomenire o săvârșim, și pentru toți sfinții Tăi; cu ale căror rugăciuni, cercetează-ne, Dumnezeu. Și pomenește pe toți cei adormiți întru nădejdea învierii și a vieții celei de veci și-i odihnește pe dânșii, Dumnezeul nostru, acolo unde strălucește lumina feței Tale.

Încă Te rugăm: Pomenește, Doamne, pe toți episcopii ortodocși, Icare drept învață cuvântul adevărului Tău, toată preoțimea, cea întru Hristos diaconime și tot cinul preoțesc și monahicesc.

Încă aducem Ție această slujbă duhovnicească pentru toată lumea, pentru sfânta sobornicească și apostolească Biserică; pentru cei care în curăție și în viață cinstită viețuiesc, pentru binecredinciosul

popor român de pretutindeni, pentru ocârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oștire. Dă-le, Doamne, pașnică ocârmuire, ca și noi, întru liniștea lor, viață pașnică și netulburată să trăim, în toată cucernicia și curăția.

După aceste rugăciuni, de este timp, preotul citește încet pomelnicele viilor și morților, ce s-au adus după ieșirea cu Cinstitele Daruri.

Pentru cei vii zice:

Pentru mântuirea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu (N).

Pentru cei morți zice:

Pentru iertarea păcatelor și odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu (N), în loc luminat, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea; odihnește-i, Dumnezeul nostru, și-i sălășluiește pe dânșii unde strălucește lumina feței Tale.

Înainte de a se sfârși cântarea Axionului, preotul, luând vasul cu anafură, o binecuvintează făcând semnul Sfintei Cruci, cu dreapta, peste, zicând încet:

RUGĂCIUNEA ANAFOREI

Binecuvântată este anafora sfinților Tăi, Doamne, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi atinge anafornița de Sfântul Disc și de Sfântul Potir

Anafora se taie de regulă din prescura din care s-a scos Sfântul Agneț. Dacă sunt credincioși mulți și nu ajunge numai o prescură, se poate tăia și prescura a doua, din care s-a scos pătica întru cinstea și pomenirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Drept aceea, aceste două prescuri se cuvine să fie întregi și mai mari, iar nu numai peceti, chibzuind astfel preotul ca să ajungă pentru anaforă. La nevoie, se poate tăia și din pâine obișnuită.

Preotul merge la spălător și își spală mâinile.

După cântarea Axionului, preotul zice din fața Sfintei Mese:

Întâi pomenește, Doamne, pe Înaltpreasfințitul Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru (N), pe care-l dăruiește sfințelor Tale biserici în pace, întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, drept învățând cuvântul adevărului Tău.

Pe toți și pe toate.

Preotul se roagă în taină

Adu-Ți aminte, Doamne, de orașul (satul) aceasta, în care viețuim și de toate orașele și satele și de cei care cu credință locuiesc într-însele.

Adu-Ți aminte, Doamne, de cei care călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, de cei bolnavi, de cei care pătimesc, de cei robiți și de mântuirea lor.

Adu-Ți aminte, Doamne, de cei care aduc daruri și fac bine în sfintele Tale biserici, și își aduc aminte de cei săraci; și trimite peste noi toți milele Tale.

Ecfonisul (cu glas tare);

Și ne dă, cu o gură și cu o inimă, a slăvi și a cânta preacinstul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Preotul se întoarce către credincioși, îi binecuvântează cu mâna din dreptul Sfintelor Uși, zicând ecfonisul:

Și să fie milele marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți.

Și cu duhul tău.

Preotul închide perdeaua și zice din fața Sfintei Mese:

Pe toți sfinții pomenindu-i, iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru Cinstitele Daruri care s-au adus și s-au sfințit, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru ca Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, cel care le-a primit pe Dânsese în sfântul, cel mai presus de ceruri și duhovnicescul Său jertfelnic, într-un miros de bună mireasmă duhovnicească, să ne trimită nouă dumnezeiescul har și darul Sfântului Duh, să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru ca să fim izbăviți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Preotul se roagă în taină:

Tie, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Îți încredințăm toată viața și nădejdea noastră și cerem și ne rugăm și cu umilință cădem înaintea Ta: Învrednicește-ne să ne împărtășim cu cuget curat, cu cereștile și înfricoșătoarele Tale Taine ale acestei sfinte și duhovnicești mese, spre lăsarea păcatelor, spre iertarea greșelilor, spre împărtășirea cu Sfântul Duh, spre moștenirea împărăției cerurilor, spre îndrăznirea cea către Tine, iar nu spre judecată, sau spre osândă.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește Dumnezeu, cu harul Tău.

Doamne miluiește.

Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Dă Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Dă Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Dă Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Dă Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Dă Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos să cerem.

Dă Doamne.

Unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Duh, cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ție Doamne.

Și ne învrednicește, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema Tată, pe Tine, Dumnezeu cel ceresc, și a zice:

Cel mai mare sau strana zice rar și deslușit (dacă nu o cântă credincioșii) rugăciunea:

Tatăl nostru Carele ești în ceruri, sfințească-se numele Tău; vină împărăția Ta; facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșalele noastre precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de Cel-Rău.

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Preotul ridică perdeaua și zice:

Pace tuturor!

Și duhului tău.

Închide perdeaua și zice din fața Sfintei Mese

Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Ție Doamne!

Preotul se roagă încet:

Mulțumim Ție, Împărate nevăzut, Cel care toate le-ai făcut cu puterea Ta cea nemăsurată și cu mulțimea milei Tale din neființă la ființă toate le-ai adus. Însuți, Stăpâne, caută din cer spre cei care și-au plecat Ție capetele lor; că nu le-au plecat trupului și sângelui, ci Ție, înfricoșătorului Dumnezeu. Tu, deci, Stăpâne, cele puse înainte nouă tuturor, spre bine le întocmește, după trebuința deosebită a fiecăruia: cu cei care călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer împreună călătorește, pe cei bolnavi îi tămăduiește, Cel care ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Preotul zice cu glas tare ecfonisul:

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Preotul se roagă în taină

Ia aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, din sfânt locașul Tău și de pe tronul slavei Împărăției Tale și vino ca să ne sfințești, cel care sus împreună cu Tatăl șezi și aici, în chip nevăzut, împreună cu noi ești. Și ne învrednicește, prin mâna Ta cea puternică, a ni se da Preacuratul Tău Trup și Scumpul Tău Sânge și prin noi la tot poporul Tău.

Preotul, se închină de trei ori în fața Sfintelor Daruri, zicând în taină de fiecare dată:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește.

Preotul luând Sfântul Trup cu amândouă mâinile, îl înalță în semnul Sfintei Cruci, deasupra Sfântului Disc, zicând cu glas tare:

Să luăm aminte! Sfintele, sfinților!

Unul este sfânt, Unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.

Frângându-L în patru părți, cu luare-aminte și cu evlavie, zice încet:

Se frânge și se împarte Mielul lui Dumnezeu, Cel care se frânge și nu se desparte, Cel care se mănâncă pururea și niciodată nu se sfârșește, ci pe cei care se împărtășesc îi sfințește.

Le așază pe Sfântul Disc cu miezul în sus, în chipul Sfintei Cruci, potrivit să fie spre răsărit partea cu IS, spre apus cea cu HS, spre miazănoapte cea cu NI, iar spre miazăzi cea cu KA.

Preotul își șterge palmele cu buretele, peste Sfântul Disc. Apoi, luând părticica din partea de sus, cea cu literele IS, face cu dânsa semnul Sfintei Cruci deasupra Sfântului Potir, zicând:

Plinirea potirului credinței Sfântului Duh

O pune în Sfântul Potir, ștergându-și apoi degetele cu buretele.

Preotul luând căldura, binecuvântându-o, zice:

Binecuvântată este căldura sfinților Tăi, Doamne, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Toarnă în chipul Sfintei Cruci atât cât chibzuiește că ajunge să încălzească Sfintele, având grijă să nu sară stropi, zicând:

Căldura credinței plină de Duhul Sfânt. Amin.

Apoi, preotul, desfăcând mai întâi palma dreaptă și așezând buretele sub degetul mijlociu, între arătător și inelar, ia cu stânga cealaltă jumătate din părticica HS și o pune în palma dreaptă, zicând:

*C*institul și Preasfântul Trup al Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos se dă mie preotului (N), spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Își șterge apoi cu buretele, deasupra Sfântului Disc, degetele cu care a luat păticia și așezând stânga sub mâna dreaptă, stă plecat înaintea Sfintei Mese și se roagă în taină, zicând:

Rugăciunile împărtășirii

Cred Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul Lui Dumnezeu-cel-Viu, Cel care ai venit în lume să-i mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Cred, de asemenea, că acesta este însuși Preacurat Tău Trup și că acesta este însuși Scumpul Tău Sânge. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și iartă toate greșalele mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul, cele cu fapta, cele cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește ca fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de Taină, Fiule al Lui Dumnezeu, astăzi părtaș mă primește; că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisesc Ție: Pomeneste-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului.

Preotul se împărtășește cu păticia pe care o ține în mână, cu frică și cu toată evlavie, ștergându-și după aceea mâna cu buretele deasupra Sfântului Antimis.

Apoi, luând Sfântul Potir cu amândouă mâinile și cu un pocrovăț, se împărtășește de trei ori dintr-însul, zicând:

Mă împărtășesc eu, robul lui Dumnezeu, preotul (N), cu Cînstitul și Sfântul Sânge al Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Preotul își șterge, cu pocrovățul pe care îl ține în mâini, buzele și Sfântul Potir în partea pe unde a sorbit Sfântul Sânge, sărută icoana de pe Sfântul Potir și zice:

Iată, s-a atins de buzele mele și va șterge fărădelegile mele și de păcatele mele mă va curăți.

După ce preotul s-a împărtășit și de nu sunt mulți credincioși de împărtășit, atunci, preotul, ținând buretele sub degetul cel mijlociu de la mâna dreaptă, între inelar și arătător, ia cu stânga Sfântul Disc, și, ridicându-l deasupra Sfântului Potir, pune în el, ajutându-se de burete, cu multă luare-aminte și cucernicie, mai întâi părțile NI și KA, de pe Sfântul Disc, apoi păticia Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, și ale celor nouă cete, zicând la fiecare rugăciunea cuvenită.

După aceea pune în Sfântul Potir și celelalte părțicele, zicând: Spală, Doamne păcatele...

La vremea împărtășirii credincioșilor, preotul ia cu lingurița din cele două sfinte părți NI și KA și din Scumpul Sânge, după trebuință.

Din păticia Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu sau din păticelele celor nouă cete, sau din celelalte ce sunt pe Sfântul Disc pentru vii și morți, preotul nu trebuie să împărtășească nicidecum pe cineva, ci numai din cele două sfinte părți ce au rămas din Sfântul Agneț pe Sfântul Disc, adică din NI și KA să-i împărtășească.

Când sunt mai mulți credincioși de împărtășit, cele două sfinte părți NI și KA din Sfântul Trup se frâng în păticele mici cât să fie de ajuns pentru toți cei care vor să se împărtășească (la nevoie se pot împărtăși și din păticia IS), și așa se pun în Sfântul Potir, cu rânduiala arătată. *Păticia Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și celelalte, care mai sunt pe Sfântul Disc pentru cele nouă cete precum și pentru vii și morți, se lasă pe Sfântul Disc, până când se vor împărtăși toți credincioșii, atunci când se zice: Cu frică de Dumnezeu... să vă apropiați, ca nu cumva amestecându-se cu părțile din Sfântul Trup, să se întâmple a împărtăși din nebăgare de seamă dintr-însele pe cineva.*

Punând mai întâi păticelele NI și KA una după alta în Sfântul Potir, preotul, zice:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeu nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos, că iată, a venit prin cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat.

Când pune în Sfântul Potir păticia Născătoarei de Dumnezeu, preotul zice:

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane, iar tu, Curată, Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Când pune în Sfântul Potir păticelele pentru cele nouă cete ale sfinților, preotul zice:

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul lui Dumnezeu și Puterea! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai cu adevărat, în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.

Preotul trage după aceea ușor cu buretele miridele pentru vii și pentru morți, și le pune în Sfântul Potir, zicând:

Spală, Doamne, păcatele celor care s-au pomenit aici, cu Cinstitul Sângele Tău, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

Ștergând apoi bine Sfântul Disc și Sfântul Antimis de păticelele rămase, le pune în Sfântul Potir și așază după aceea deasupra lui acoperământul său (cruciform).

Pune apoi pe Sfântul Disc mai întâi acoperământul mare, împăturit, apoi Sfânta Steluță, iar peste ea acoperământul împăturit al Sfântului Disc.

După aceea, preotul citește în taină

Rugăciunea de mulțumire

Mulțumim Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Dătătorule de bine al sufletelor noastre, că și în ziua de acum ne-ai învrednicit de cereștile și nemuritoarele Tale Taine. Îndreptează calea noastră, întărește-ne, pe toți, întru frica Ta; păzește viața noastră, întărește pașii noștri, pentru rugăciunile și mijlocirile măritei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și pentru ale tuturor sfinților Tăi.

Preotul își spală mâinile și sfârșindu-se la strană citirea Cazaniei, se ridică perdeaua și se deschid Sfintele Uși.

Se închină în fața Sfintei Mese, ia Sfântul Potir cu mâna dreaptă, mâna stângă o ține dedesubt, vine între Sfintele Uși și, înălțându-l, îl arată credincioșilor, zicând:

Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați.

Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului; Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.

În Săptămâna Luminată:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (o dată).

Apropiindu-se credincioșii cei care vor să se împărtășească, preotul, stând cu fața către ei, cu multă evlavie, zice cu glas tare, rar și deslușit, rugăciunile: Cred, Doamne, și mărturisesc..., Cinei Tale celei de taină..., Nu spre judecată sau spre osândă..., iar credincioșii rostesc și ei, încet, după preot.

După aceea, vin unul după altul, închinându-se cu toată umilința și frica, ținând în mâna stângă o lumânare aprinsă, și așa primesc Dumnezeieștile Taine de la preot, care împărtășind pe fiecare, zice:

Se împărtășește robul lui Dumnezeu (N) cu Cinstitul și Sfântul Trup și Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor lui și spre viața de veci.

Trupul lui Hristos primiți... sau Cinei Tale celei de taină...

Iar cel împărtășit își șterge buzele cu pocrovățul, primește anaforă și puțin vin și pleacă, închinându-se și mulțumind lui Dumnezeu.

Sfârșindu-se acestea, preotul, după ce a zis: Cu frică de Dumnezeu..., binecuvintează pe credincioși, cu Sfântul Potir, dintre Sfintele Uși, zicând cu glas mare:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Am văzut Lumina cea adevărată, am primit Duhul cel ceresc; am aflat credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi închinându-ne, că Aceasta ne-a mântuit pe noi.

De la Paști până la Înălțare:

Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (o dată).

De la Înălțare până la Rusalii:

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeu nostru, bucurie făcând ucenicilor Tăi cu făgăduința Sfântului Duh, încredințându-se ei prin binecuvântare, că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.

În acest timp, întorcându-se în Altar, preotul pune Sfântul Potir pe Sfântul Antimis de pe Sfânta Masă și, îndată, pune în Sfântul Potir cu rânduiala arătată mai înainte, celelalte părțile de pe Sfântul Disc, ștergându-l cu luare-aminte, dacă aceasta nu s-a făcut deplin după împărtășirea credincioșilor.

Preotul tămâiază Sfântul Potir, zicând încet:

Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta. (de 3 ori)

De la Paști până la Înălțare se zice:

Hristos a înviat din morți...

Preotul, închinându-se de trei ori în fața Sfintei Mese, ia în mâna stângă Sfântul Disc și ținând Sfântul Potir deasupra acestuia peste acoperămintele de pe el, zice în taină:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru...

Sfârșindu-se de cântat la strană: **Am văzut Lumina cea adevărată...**, se întoarce către credincioși, zicând cu glas mare dintre Sfintele Uși:

Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să laudăm slava Ta, că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu Sfintele, cele fără de moarte, Preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne întru sfințenia Ta toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Preotul, mergând în acest timp la proscomidiar, pune Sfântul Potir și Sfântul Disc acolo.

Luând cădelnița de la paracliser, cădește Sfintele de trei ori, nimic zicând, apoi face trei metanii mari înaintea lor.

Preotul, venind în fața Sfintei Mese, zice ectenia, în timp ce strânge Sfântul Antimis, începând cu partea de răsărit și continuând cu cea de apus, cea de miazăzi și în urmă cea de miazănoapte:

Drepti, primind dumnezeieștile, sfintele, preacuratele, nemuritoarele, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Doamne miluiește.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Doamne miluiește.

Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu, să o dăm.

Ție Doamne.

Preotul face cruce peste Sfântul Antimis cu Sfânta Evanghelie, zicând ecfonisul:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor.

Amin.

Preotul așază Sfânta Evanghelie pe Sfânta Masă, așa cum era la începutul Sfintei Liturghii, apoi zice:

Cu pace să ieșim.

Întru numele Domnului.

Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Apoi preotul, luându-și Liturghierul, iese printre Sfintele Uși, merge în mijlocul bisericii, și făcând o închinăciune spre răsărit, citește cu glas mare:

Rugăciunea Amvonului

Cel care binecuvintezi pe cei care Te binecuvintează, Doamne, și sfințești pe cei care nădăjduiesc întru Tine, mântuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Plinătatea Bisericii Tale păzește-o; sfințește pe cei care iubesc podoaba casei Tale; Tu pe aceștia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta; și nu ne lăsa pe noi cei care nădăjduim întru Tine. Pace lumii Tale dăruiește, bisericilor Tale, preoților și la tot poporul Tău.

Că toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorând de la Tine, Părintele luminilor, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac. (de 3 ori)

În Săptămâna Luminată:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (de 3 ori)

Preotul se pleacă spre credincioși, în dreapta și în stânga, intră în Altar printre Sfintele Uși și mergând către proscomidiar, plecându-și capul, zice în taină rugăciunea aceasta:

Plinirea Legii și a proorocilor Tu Însuți fiind, Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel care ai plinit toată rânduiala părintească, umple de bucurie și de veselie inimile noastre, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Preotul, binecuvintează pe credincioși dintre Sfintele Uși:

Binecuvântarea Domnului peste voi, toți, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Preotul, închinându-se către icoana Mântuitorului, zice:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Slavă... Și acum... Amin. Doamne miluiește (de 3 ori). Binecuvintează.

Dacă va fi duminică, zice:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale Sfântului (N) (al cărui hram îl poartă biserica), ale celui între Sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului, ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, ale Sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Amin.

Dacă nu va fi duminică, zice:

Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale Sfântului (N) (al cărui hram îl poartă biserica), ale celui între Sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului, ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, ale Sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și

pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Amin.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru miluiește-ne pe noi.

Amin.

După aceea, intră în Sfântul Altar, închide Sfintele Uși și lasă perdeaua.

Vine apoi la iconostas unde împarte credincioșilor anaforă.

Și terminând, se întoarce în Altar, și potrivește (consumă) Sfintele Taine, cu frică și cu toată grija ca nu cumva vreo părticică să cadă, sau să rămână în Sfântul Potir.

Toarnă deci în el vin și apă caldă de mai multe ori și consumă cele dintr-însul, ștergând la sfârșit Sfântul Potir pe dinăuntru cu buretele și apoi cu un pocrovăț uscat anume rânduit pentru aceasta.

Pune apoi buretele în pocrovățul cu care a șters și strângând Sfintele Vase împreună, le pune la locul obișnuit.

După ce și-a spălat mâinile, citește rugăciunile de mulțumire de după împărtășire.

Și dezbrăcându-se de Sfintele Veșminte, preotul zice:

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, în pace, după cuvântul Tău, căci văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule... (de trei ori) Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparul Sfântului Ioan Gură de Aur, glasul al 8-lea:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, lumea a luminat, vistieriile neîubirii de argint lumii a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Condac, glasul al 6-lea:

Din cer ai primit dumnezeiescul har și cu buzele tale pe toți îi înveți să se închine unui Dumnezeu în Treime, Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te laudăm deci pe tine, că ești învățător, ca cel care arăți cele dumnezeiești.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești creștinilor ocrotitoare neînfruntată și mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință

strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre mijlocire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei care te cinstesc pe tine.

Doamne miluiește... (de 12 ori) Ceea ce ești mai cinstită... Slavă... Și acum... și preotul face apolisul cel mic, pomenind pe Sfântul Ioan Gură de Aur.

Mulțumind lui Dumnezeu pentru toate, iese din biserică, ducându-se întru ale sale.

